

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 269).

Forslaget, der omfatter i alt 817 personer, er udarbejdet efter de samme retningslinier som det forslag, jeg fremsatte for Folketinget den 19. februar 1992, og som blev vedtaget ved 3. behandling den 31. marts 1992.

Såfremt forslaget vedtages uændret, vil der i dette folketingsår være naturaliseret i alt 2.809 personer.

I folketingsåret 1990-91 var antallet af naturaliserede personer 2.908.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til det høje Folketings velvillige og hurtige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Færøske fiskere).
(Lovforslag nr. L 271).

Formålet med lovforslaget er at udvide personkredsen, der kan blive omfattet af lov om erstatning til besættelsestidens ofre, til de færøske fiskere, der gjorde en indsats for de allierede i 1940-45.

Færing har efter de gældende regler mulighed for at blive omfattet af lov om erstatning til besættelsestidens ofre, når de efter en konkret vurdering opfylder betingelserne for det.

Imidlertid har der været et ønske om, at også de færing, der i 1940-45 sørgede for forsyninger til de allierede, fik mulighed for at få ydelser efter loven.

Forslaget om, at sejladsen skal have strakt sig over 6 måneder, er begrundet i, at denne sejlads kan sidestilles med sejlads med skibe under allieret kontrol i krigsfarvand, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2, hvor der kræves mindst 6 måneders sejlads.

Forslaget om, at skibet skal være armeret i en havn under britisk kontrol, og at fangsten skal være landet i allieret havn uden for Færøerne, er en følge af, at der skal have været tale om en indsats for de allierede, for at der kan være grundlag for at henføre de pågældende

under lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

Lovforslaget indeholder endvidere hjemmel til, at Erstatningsrådet kan tilkende hædersgave til de færing, der er omfattet af § 1 c.

Det er ikke muligt at skønne over, hvor mange der vil falde ind under loven. Hvis antallet sættes til 200, vil de årlige udgifter beløbe sig til 23,5 mio. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, anbefaler jeg forslaget til Tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod anvendelse af genetiske test ved ansættelser og ved tegning af pensioner og forsikringer.

(Lovforslag nr. L 272).

Lovforslaget er en udmøntning af folketingsbeslutning nr. B 8, der blev vedtaget den 25. april 1991.

Lovforslaget vedrører et område, som er særdeles kompliceret, og hvor den eksisterende viden er begrænset. Forslaget er derfor afgrænset til de to områder, som er angivet i slutningsforslaget.

En række forhold har vanskeliggjort udarbejdelsen af lovforslaget. For det første er kortlægningen af menneskets genom først for alvor startet i de senere år. For det andet er den eksisterende viden om analysemetoderne og ikke mindst mulighederne ved DNA-analyser ikke særlig omfattende. For det tredje – og måske som en naturlig konsekvens heraf – anvendes DNA-analyser, så vidt det vides, ikke i dag inden for ansættelses- og forsikringsområdet.

Lovforslaget søger imidlertid at efterleve de intentioner, der var baggrunden for slutningsforslaget, nemlig en beskyttelse af jobsgere/forsikringstagere mod forskelsbehandling på grund af arvemæssige egenskaber, der er blevet kendt ved en DNA-analyse.

Lovforslaget balancerer derfor mellem på den ene side hensynet til den enkeltes integritet og på den anden side hensynet til den enkeltes mulighed for at påvirke eget arbejdsmiljø.

Fra arbejdsmarkedets parter og Arbejdsmiljørådet er der blevet advaret kraftigt imod, at forbudet blev udstrakt så vidt, at det var til hinder for den forskelsbehandling, der måtte in-